

Brüssel, 22. juuni 2021
(OR. en)

10041/21

Institutsioonidevaheline
dokument:
2018/0210(COD)

PECHE 213
CADREFIN 307
CODEC 938

SAATEMÄRKUSED

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Martine DEPREZ, direktor
Kättesaamise kuupäev:	18. juuni 2021
Saaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	COM(2021) 311 final
Teema:	KOMISJONI TEATIS EUROOPA PARLAMENDILE, mis on esitatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõike 6 alusel ning milles käsitletakse nõukogu seisukohta järgmise õigusakti vastuvõtmise kohta: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, milles käsitletakse Euroopa Merendus-, Kalandus- ja Vesiviljelusfondi

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2021) 311 final.

Lisatud: COM(2021) 311 final

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 18.6.2021
COM(2021) 311 final

2018/0210 (COD)

**KOMISJONI TEATIS
EUROOPA PARLAMENDILE,**

mis on esitatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõike 6 alusel

ning milles käsitletakse

**nõukogu seisukohta järgmise õigusakti vastuvõtmise kohta: Euroopa Parlamendi ja
nõukogu määrus, milles käsitletakse Euroopa Merendus-, Kalandus- ja Vesiviljelusfondi**

**KOMISJONI TEATIS
EUROOPA PARLAMENDILE,**

mis on esitatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõike 6 alusel

ning milles käsitletakse

nõukogu seisukohta järgmise õigusakti vastuvõtmise kohta: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, milles käsitletakse Euroopa Merendus-, Kalandus- ja Vesiviljelusfondi

1. TAUST

Komisjoni poolt ettepaneku Euroopa Parlamendile ja nõukogule edastamise kuupäev: 12. juuni 2018

(dokument COM(2018) 390 final – 2018/0210 COD)

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamuse kuupäev: 12. detsember 2018

Regioonide Komitee arvamuse kuupäev: 9. oktoober 2018

Euroopa Parlamendi esimese lugemise seisukoha kuupäev: 4. aprill 2019

Muudetud ettepaneku saatmise kuupäev: puudub

Nõukogu esimese lugemise seisukoha kuupäev: 14. juuni 2021

2. KOMISJONI ETTEPANEKU EESMÄRK

Käesolev ettepanek kuulub 2020. aasta järgse mitmeaastase finantsraamistiku paketi hulka, mille ettepaneku tegi komisjon 2018. aasta mais. Selle eesmärk on toetada ühise kalanduspoliitika ning ELi merenduse ja rahvusvahelise ookeanide majandamise poliitika eesmärkide saavutamist. Komisjon kavandas eelarve suuruseks 6,14 miljardit eurot.

3. MÄRKUSED NÕUKOGU SEISUKOHA KOHTA

Esimesel lugemisel vastu võetud nõukogu seisukoht kajastab täielikult Euroopa Parlamendi ja nõukogu vahel 4. detsembril 2020 saavutatud poliitilist kokkulepet.

Komisjon leiab, et poliitiline kokkulepe on üldiselt kooskõlas ELi lisaväärtuse maksimeerimise eesmärgiga ning ELi prioriteetidega Euroopa rohelise kokkuleppe, digipöörde ja vastupanuvõime vallas.

Komisjon leiab ka, et poliitiline kokkulepe on üldiselt tasakaalustatud ja sisaldab vajalikke kaitsemeetmeid, et vältida selliste kalandustoetuste kehtestamist, mida võib pidada kestlikkuse seisukohast kahjulikuks. Komisjon usub, et poliitiline kokkulepe on kooskõlas järgmisega:

- säästva kalapüügi aluspõhimõtted ühise kalanduspoliitika raames;
- ÜRO kestliku arengu eesmärgi 14.6 raames võetud ELi kohustust kaotada kalandustoetused, mis suurendavad liigset püügivõimsust ja ülepüüki ning
- ELi seisukoht Maailma Kaubandusorganisatsioonis toimuvates kalandustoetusi käsitlevates aruteludes.

Seetõttu toetab komisjon poliitilist kokkulepet.

Selle kokkuleppe põhipunktid on järgmised.

- *Fondi nimi on muudetud Euroopa Merendus-, Kalandus- ja Vesiviljelusfondiks (EMKVF).*

Komisjon leiab, et see uus nimi kajastab fondi tegevusvaldkonda.

- *Rahaliste vahendite jaotus*

- Otsese eelarve täitmise raames rakendatavat eraldist vähendati 32 miljoni euro võrra, kuna mitmeaastase finantsraamistiku raames vähendati EMKVFi kogueelarvet 32 miljoni euro võrra.

Komisjon leiab, et see väga piiratud kärbe ei kahjusta eelkõige merenduspoliitikale ja rahvusvahelisele ookeanide majandamise kavale otsese eelarve täitmise raames antavat toetust. Samal ajal säilitatakse kõnealuse kärpe puhul märkimisväärsed eraldised liikmesriikidele jagatud eelarve täitmise raames, et rahuldada nende kalandus- ja vesiviljelussektori vajadusi ning tegeleda kliima- ja keskkonnanäesmärkidega.

- Komisjoni tehnilise abi ülemmäära vähendamine 1,7 %-lt 1,5 %-le kogueelarvest.

Komisjon leiab, et isegi kui selle kärpega väheneb tehnilise abi suutlikkus liikmesriike programmitöö protsessis abistada, ei kahjustata kärpega tehnilise abiga toetatavaid põhiülesandeid.

- 15 % ülempiir iga riikliku eraldise puhul viie laevastikumeetme rakendamiseks (st kogumahutavuse suurendamine, mootori asendamine, kasutatud laeva esmakordne omandamine noore kaluri poolt, püügitegevuse püsiv lõpetamine ja püügitegevuse ajutine katkestamine).

Komisjoni ettepanekus oli ülempiir 10 %, kuid üksnes püügitegevuse püsiva lõpetamise ja ajutise katkestamise puhul. Võttes aga arvesse, et muude meetmete laad on muutunud, nõudis komisjon nende lisamist ülempiiri kohaldamisalasse. Kõnealused viis meedet hõlmavad üksikuid investeeringuid või hüvitisi, seega ei ole lisaväärtus suur. Kuigi komisjon oleks eelistanud 10 % piirmäära kõigile viiele laevastikuga seotud meetmele, et tagada ELi vahendite maksimaalne lisaväärtus, leiab ta, et kõnealune 15 % ülemmäär siiski tagab, et toetus laevastikuga seotud meetmetele ei kahjusta EMKVFi põhiprioriteete (nt säästev kalapüük, kalanduskontroll, teaduslike andmete kogumine kalavarude majandamise toetamiseks, innovatsioon, sektori

kollektiivne korraldus või kohalik areng). Kõnealuse ülempiiriga takistatakse ka toetuste kunstliku pakkumise loomist, mis tekitaks omaenda nõudluse ja moonutaks seega turgu.

- Lisakulude hüvitamise piirmäära suurendamine äärepoolseimates piirkondades 50 %-lt 60 %-le nende piirkondadele eraldatud eraldistest, võimalusega seda suurendada veel 10 protsendipunkti võrra, kui liikmesriigid seda oma programmis nõuetekohaselt põhjendavad.

Komisjon leiab, et selle suurendamisega säilitatakse mõistlik osa struktuursete investeeringute jaoks. Komisjon uurib hoolikalt, kas liikmesriikide võimalikud taotlused täiendava 10 protsendipunkti kasutamiseks on põhjendatud tegeliku vajadusega.

- *Fondi üldise struktuuri vastavusse viimine muude ühissätete määrusega hõlmatud fondide loogikaga (eelkõige toetusvaldkondade asendamine erieesmärgiga).*

Selline ühtlustamine ei mõjuta sisu. Komisjon leiab, et see uus struktuur on kaasa toonud märkimisväärse lihtsustamise, mis piirab ühissätete määruks EMKVF-i suhtes lubatud erandite arvu ja lihtsustab liikmesriikide programmitööd.

- *Uue meetme loomine kalalaevade mahu (kogumahutavuse) suurendamiseks, et parandada ohutust, töötingimusi ja energiatõhusust.*

Märkides, et see meede ei sisaldanud komisjoni ettepanekus ja et see võimaldab laeva nimipüügivõimsust suurendada, leiab komisjon, et on olemas piisavad kaitsemeetmed, et takistada laeval suurendada oma püügivõimsust.

- Suurendada saab ainult püügivõimsuse „kogumahutavuse“ parameetrit, mitte võimsuse parameetrit.
- Kogumahutavuse suurendamine on rahastamiskõlblik ainult laevastikusegmentides, kus liigset püügivõimsust ei ole. See tuleb kompenseerida vähemalt samal tasemel kogumahutavuse eelneva kõrvaldamisega samas laevastikusegmendis või riigi laevastiku osas, kus esineb liigne püügivõimsus, mistõttu ei tohi meetmega suurendada laevastiku üldist püügivõimsust. See on rangem tingimus kui EL-i üldine laevastiku koosseisu arvamise / koosseisust väljaarvamise süsteem, milles on lihtsalt sätestatud, et püügivõimsuse lisamine tuleb kompenseerida vastava püügivõimsuse eemaldamisega mõnest laevastikusegmendist.
- Kogumahutavuse suurendamine peab olema põhjendatud ohutuse, töötingimuste või energiatõhususe parandamisega. Seetõttu sisaldab artikkel täielikku loetelu rahastamiskõlblikest tegevustest, mis seovad kogumahutavuse suurendamise järgneva rajatise või seadmete paigaldamisega, millega parandatakse ohutust, töötingimusi või energiatõhusust, tagamaks, et ei toetata kahjulikke tegevusi.
- Rahastamiskõlblikud on ainult kuni 24 m pikkused ja vähemalt 10 aasta vanused laevad, et keskenduda kõige enam toetust vajavatele laevadele.

Seepärast leiab komisjon, et kõnealune meede ei ole kahjulik subsidium, sest sellega ei suurendata ülepüüki ega liigset püügivõimsust.

- *Kalalaevade mootorite asendamise toetuse teatavate tingimuste muutmine (st rahastamiskõlblikkuse laiendamine üle 12 m, kuni 24 m pikkustele laevadele; uus nõue vähendada 12–24 m pikkuste laevade CO₂-heidet 20 %).*

Komisjon juhhib tähelepanu kolmele tingimusele, millega ennetatakse võimalikku kahjulikku mõju:

- toetust antakse ainult ilma liigse püügivõimsuseta laevastikusegmentidele;
- uus mootor ei tohi olla asendatavast mootorist võimsam;
- uut mootorit peab füüsiliselt kontrollima veendumaks, et selle tegelik võimsus vastab deklareeritud võimsusele.

Toetuse laiendamine kuni 24 m pikkustele laevadele on 2014–2020 perioodi kohaldamisala ülekandumine. Komisjon usub, et uus CO₂-heite vähendamise nõue aitab saavutada Euroopa rohelise kokkuleppe kliimaneutraalsuse eesmärgi. Komisjonil on õigus täpsustada selle vähenduse mõõtmise metoodika teatavaid elemente ning tagada, et see metoodika ei tekita liikmesriikidele ega toetusesaajatele koormust.

- *Noore kaluri poolt kasutatud laeva esmakordseks omandamiseks antava toetuse teatavate tingimuste muutmine (st rahastamiskõlblikkuse laiendamine üle 12 m, kuni 24 m pikkustele laevadele; laeva osalise omandamise rahastamiskõlblikkus, kui noor kalur omab vähemalt 33 % osadest).*

Komisjon tuletab meelde, et selle toetuse näol on tegu noortele kaluritele mõeldud starditoetusega, mille eesmärk on kiirendada põlvkonnavahetust. See ei ole sama mis laevastiku uuendamine, sest toetust antakse ainult kasutatud laeva esmakordseks omandamiseks noore (st alla 40-aastase) kaluri poolt.

Komisjon juhhib tähelepanu kahele tingimusele, millega ennetatakse võimalikku kahjulikku mõju:

- toetust antakse ainult ilma liigse püügivõimsuseta laevastikusegmentidele;
- laev peab olema kasutatud (st olnud registreeritud väikesemahulise püügiga tegelevate laevade puhul vähemalt kolm aastat ja muude laevade puhul vähemalt viis aastat).

Toetuse laiendamine kuni 24 m pikkustele laevadele on 2014–2020 perioodi kohaldamisala ülekandumine.

Komisjon usub ka, et uus võimalus toetada laeva osalist omandamist hõlbustab üleminekulist põlvkonnavahetust, näiteks pereettevõttes. Tingimusega, et minimaalne osalus on 33 %, tagatakse, et noor kalur tegelikult osaleb laeva käitamises, mis vähendab kuritarvituste, nt fiktiivse omamise võimalust.

- *Püügitegevuse püsivaks lõpetamiseks kavandatud kohustusliku tulemuspõhise rakendusmehhanismi („kuludega sidumata rahastamine“) kaotamine. Sellest tulenevalt võivad liikmesriigid vabalt valida ükskõik millise ühissätete määruises sätestatud rakendusmehhanismi.*

Kuigi komisjon kahetseb, et see kohustuslik tulemuspõhine mehhanism on kaotatud, usub ta, et püügitegevuse püsiv lõpetamine aitab kõrvaldada liigset püügivõimsust järgmistel põhjustel:

- see tuleb lisada tegevuskavadesse, mille liikmesriigid peavad ühise kalanduspoliitika kohaselt koostama, et viia laevastiku püügivõimsus vastavusse olemasolevate kalavarudega laevastikusegmentides, kus esineb liigne püügivõimsus;
- lammutatud laevade püügivõimsust ei saa asendada;

- toetusesaaja ei saa uut laeva registreerida viie aasta jooksul alates toetuse saamisest.

Komisjon leiab, et kõnealune meede ei ole kahjulik subsidium, sest see vähendab püsivalt laevastiku üldist püügivõimsust ja seega mere bioloogiliste ressursside püügist tulenevat survet.

- *„Kalapüügi erakorralise lõpetamise“ (st kalanduse ootamatu ja olulise sulgemise sotsiaal-majandusliku mõju leevendamiseks mõeldud hüvituskava) muutmine „kalapüügi ajutiseks katkestamiseks“ (st hüvituskava, mis kaasneb kaitsemeetmete rakendamisega ja püügikoormuse ajutise vähendamisega, tuginedes teaduslikele nõuannetele). Hüvitise maksimaalse kestuse pikendamine kuult kuult kaheteistkümne kuuni laeva kohta programmiperioodi jooksul.*

Komisjon märgib, et see kava on rangem kui perioodil 2014–2020, sest mis tahes hüvitis, mis on ette nähtud kaitsemeetme jaoks, peab i) olema põhjendatud teaduslike nõuannetega ja ii) aitama vähendada püügikoormust. Isegi kui hüvituskava maksimaalset kestust on pikendatud kuult kuult kaheteistkümne kuuni, tagatakse nende tingimustega, et ajutise katkestamisega aidatakse kaasa kaitsemeetmete rakendamisele.

Komisjon märgib ka, et see kava on säästva kalapüügi partnerluslepingute puhul rangem kui perioodil 2014–2020. Nimelt ei ole enam võimalik kompenseerida säästva kalapüügi partnerluslepingu pikendamata jätmist, vaid üksnes selle kohaldamise katkemist väramatu jõu tõttu.

- *Otsetoetuste kättesaadavus tootmisinvesteeringuteks vesiviljelusse ning väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele töötlemissektoris.*

Komisjon avaldab kahetsust, et poliitilises kokkuleppes ei ole säilitatud ettepanekut kohustuslike rahastamisvahendite (nt riiklikud laenud või garantiid) kohta, mis on ette nähtud tootmisinvesteeringuteks vesiviljelusse ja investeeringuteks töötlemissektoris, võttes sellega üle perioodi 2014–2020 eeskirjad (st kohustuslikud rahastamisvahendid üksnes töötlemissektori suurtele ettevõtetele). Komisjon kutsub liikmesriike üles kaaluma rahastamisvahendite potentsiaali nii lihtsustamise kui ka investeeringute võimendamise seisukohast.

- *Hüvituskava loomine, et reageerida erakorralistele kriisidele, mis põhjustavad turuhäireid. Selliste hüvituskavade rahastamiskõlblikkus on võimalik üksnes komisjoni otsusega, milles kirjeldatakse turuhäire olukorda.*

Komisjonil on hea meel selle kriisikava üle, mille eesmärk on tegeleda COVID-19 pandeemia tagajärgedega ja muude võimalike tulevaste kriisidega. Komisjon tuletab meelde, et selle kohaldamisala põhineb COVID-19 meetmetel, mis aegusid 2020. aasta lõpus:

- üksikute kalurite, vesiviljelustootjate ja töötlemissektori ettevõtete majandusliku kahju hüvitamine;
- hüvitis tootjaorganisatsioonidele, et nad saaksid hallata ühise turukorralduse ladustamismehhanismi (st toodete ajutine kollektiivne ladustamine, et piirata pakkumist kui võimalust tõsta hindu).

Eelkõige leiab komisjon, et kõnealust kava tuleks rakendada üksnes „erakorraliste sündmuste korral, mis põhjustavad märkimisväärsed turuhäireid“, ning komisjoni otsusega kolmel põhjusel:

- (1) et piirduda kasutamisel tõsiste kriisidega,
 - (2) et tagada hüvitise kiire andmine (tulenevalt delegeeritud õigusaktist või rakendusaktist komiteemenetluse raames on vaja mitu nädalat, kui mitte kuud),
 - (3) et tagada kõigis liikmesriikides võrdsed tingimused.
- *Põhimõtte säilitamine, mille kohaselt on laeva tehtavad investeeringud rahastamiskõlblikud üksnes juhul, kui need lähevad kaugemale liidu õigusaktidest tulenevatest nõuetest. Riiklike õigusnõuete täitmiseks tehtavad investeeringud saavad siiski rahastamiskõlblikeks, sealhulgas laeva tehtavad investeeringud, mis on vajalikud liikmesriigi kehtestatud nõuete täitmiseks, et jõustada direktiivi (EL) 2017/159 (töötingimuste kohta laeva pardal) kohased vabatahtlikud sätted.*
 Komisjon on seisukohal, et avaliku sektori toetus peab ergutama käitumist, mis läheb kaugemale õigusnormide järgimisest, mistõttu peavad laeva tehtavad investeeringud (nt kalapüügi- või ohutusvarustusse tehtavad investeeringud) looma lisandväärtust. Siiski võivad riiklikele nõuetele vastavad investeeringud olla rahastamiskõlblikud, et julgustada liikmesriike olema ELi õigusest ambitsioonikamad. Komisjon tervitab ka konkreetset erandit sellest reeglist seoses laeva tehtavate investeeringutega kontrolli ja seire vallas (vt järgmine punkt).
 - *Kõigi kalalaevade õigus saada toetust kohustuslike elektrooniliste teatamissüsteemide jaoks (komisjoni ettepanekus ainult väikesemahulise püügiiga tegelevad laevad).*
 Komisjon usub, et olemasolevate kontrollivahendite ajakohastamine ja uute seiretehnoloogiate kasutamine on sektoris nõuete järgimise kultuuri edendamise võti. Seetõttu tervitab komisjon nende investeeringute rahastamiskõlblikkust, hoolimata asjaolust, et need ei lähe õiguslikest nõuetest kaugemale.
 - *Uute lossimiskohtade (kuid mitte uute sadamate) ehitamise rahastamiskõlblikkus.*
 Komisjon leiab, et rahastamiskõlblik olemiseks ei ole majanduslikult põhjendatud uute sadamate ehitamine, mis on ka liiga kulukas, et seda rahastada sellisest väikesest fondist. Komisjon tuletab meelde, et olemasolevate sadamate ajakohastamine on rahastamiskõlblik, isegi kui riigiabi määr on lossimiskohustuse rakendamisega seotud investeeringute puhul suurem. Komisjon leiab siiski, et lossimiskohad ei ole sadamad, sest neid kasutatakse peamiselt väikesemahulise rannapüügiiga tegelevate kalalaevade lossimisel. Seepärast tunnistab komisjon, et toetus uutele lossimiskohtadele võib olla põhjendatud.
 - *Ühtne maksimaalne kaasrahastamismäär 70 % iga erieesmärgi konkreetse määra asemel. Ainus erand on 100 % äärepoolseimate piirkondade lisakulude hüvitamiseks, nagu esialgses ettepanekus.*
 Komisjon toetab seda ühtset maksimummäära ja märgib, et kui välja arvata kalapüügi püsiv lõpetamine ja ajutine katkestamine (ettepanekus 50 %), on kaasrahastamismäär esialgse ettepanekuga võrreldes väiksem (st 75–100 % kõigi teiste erieesmärkide puhul). Seetõttu tervitab komisjon ELi osakaalu üldist vähenemist, mille tulemuseks on tasakaalustatum kaasrahastamine ELi ja liikmesriikide vahel.
 - *Riigiabi ülemmäär suurendamine 30 %-lt 40 %-le teatavate laevastikumeetmete puhul (st kogumahutavuse suurendamine, mootori asendamine, kasutatud laeva esmakordne omandamine noore kaluri poolt). Muude abi osatähtsuse määrade*

suurendamine kuni 100 %-ni muudel juhtudel, näiteks innovatsiooni, kollektiivsete toetuste ja kollektiivsete toetusesaajatega seotud juhtudel.

Komisjon leiab, et riigiabi määr peaks sõltuma tegevuse liigist või toetusesaajast. 50 % normist suuremad määrad peaksid olema põhjendatud turutõrke, suure lisandväärtuse või kollektiivse kasuga. Komisjon usub, et poliitilises kokkuleppes sisalduvad tingimused vastavad sellele kaalutlusele, eelkõige 100 % määr väikesemahulise rannapüügi tegelevate laevade puhul, mis on väikesemahulise püügi tegelevate laevade sooduskohtlemise peamine osa, ning 100 % määra võimalus, kui tegevuses on ühendatud kollektiivne huvi, kollektiivne toetusesaaja ja uuenduslikud omadused. Komisjon tunneb heameelt ka teatavate üksikute laevastikumeetmete madalama määra (40 %) üle, sest tegemist on individuaalsete investeringutega, mille lisaväärtus on piiratud. Sellega seoses peaks avaliku sektori toetus võimendama erainvesteeringuid, mitte neid õõnestama.

- *Väikesemahulise rannapüügi tegevuskava kaotamine eraldiseisva dokumendina ja selle eesmärkide integreerimine programmitöö nõuetesse.*

Komisjon usub, et sellel lahendusel on sama mõju nagu kavandatud tegevuskaval. Liikmesriigid peavad väikesemahuliste laevade erivajadusi arvesse võtma nende tugevate ja nõrkade külgede, võimaluste ja ohtude (SWOT) analüüsimisel ning iga erieesmärgi jaoks kavandatud meetmete liikide kirjeldamisel. Sellega tagatakse, et väikelaevu koheldakse vajaduse korral erinevalt.

- *Nõue, et liikmesriigid võtaksid oma riiklikus programmis arvesse piirkondlikke probleeme.*

Komisjon leiab, et kaasseadusandjate kehtestatud uus nõue on mõistlik kompromiss, et võtta riiklike programmide koostamisel arvesse konkreetseid geograafilisi probleeme, tekitamata seejuures halduskoormust. Komisjon rõhutab, et liikmesriigid peaksid osutama merebasseini analüüsile,¹ milles tuuakse esile merebasseini tasandi peamised probleemid ja pakutakse välja võimalikke lahendusi.

- *Rakendusaktid (ettepanekus osutatud delegeeritud õigusaktide asemel), millega määratletakse ühise kalanduspoliitika mittejärgimise juhud.*

Komisjon leiab, et selline menetluse muutmine ei mõjuta kõnealuste õigusaktide sisu.

- *Kaasseadusandjad ei nõustunud sellega, et 30 % kliimaeesmärk ja konkreetne bioloogilise mitmekesisusega seotud kulutuste eesmärk võiks olla sätestatud artiklis, nagu nõudis komisjon mitmeaastast finantsraamistikku käsitleva kokkuleppe järeelmeetmena.*

Isegi kui puuduvad siduvad kliima ja bioloogilise mitmekesisusega seotud kulutuste eesmärgid, märgib komisjon, et EMKVF peab kaasa aitama ELi kliimaeesmärkide saavutamisele üldise 30 % eesmärgi raames kliimakulutusteks ja bioloogilise mitmekesisuse eesmärkide saavutamiseks mitmeaastases finantsraamistikus kehtestatud 7,5–10 % eesmärgi raames. Komisjon teeb koostööd liikmesriikidega 2021.–2027. aasta EMKVFi programmitöö raames, et saavutada mõlemad eesmärgid.

¹ SWD(2020)206 final.

4. KOKKUVÕTE

Komisjon toetab institutsioonidevaheliste läbirääkimiste tulemusi ja võib seega nõukogus esimesel lugemisel võetud seisukohaga nõustuda.

5. KOMISJONI AVALDUSED

Komisjon on esitanud kolm ühepoolset deklaratsiooni ja kaks ühisdeklaratsiooni, mis on esitatud liites.

LIIDE

Komisjoni avaldused

Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni avaldus bioloogilise mitmekesisusega seotud kulutuste eesmärgi kohta

„Euroopa Parlament, nõukogu ja Euroopa Komisjon tunnistavad vajadust võtta kiiresti uusi meetmeid mere- ja rannikuökosüsteemide ning bioloogilise mitmekesisuse kaitseks ja säilitamiseks. Kolm institutsiooni on seisukohal, et bioloogilise mitmekesisuse vähenemise vastu võitlemine, ökosüsteemide kaitsmine ja taastamine ja/või nende hea seisundi säilitamine nõuab märkimisväärsed avaliku ja erasektori investeeringuid riiklikul ja Euroopa tasandil ning et märkimisväärne osa EMKVF-i kulutustest tuleks investeerida bioloogilisesse mitmekesisusse. Kolm institutsiooni lepivad kokku, et Euroopa Komisjon teeb 2021.–2027. aasta EMKVF-i programmitöö raames liikmesriikidega koostööd, et saavutada põhjenduses 15 rõhutatud bioloogilise mitmekesisusega seotud kulutuste üldine eesmärk.“

Euroopa Komisjoni avaldus bioloogilise mitmekesisuse kulutuste eesmärgi järelevalve kohta

„Euroopa Komisjon julgustab EMKVF-i (2021–2027) programmitöö raames liikmesriike kasutama võimalikult palju oma programmides, eelkõige artiklis 25 (bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemide kaitse) sisalduvaid meetmeid, et saavutada üldine eesmärk teha mitmeaastase finantsraamistiku raames iga-aastaseid kulutusi bioloogilise mitmekesisuse vähenemise vastu võitlemiseks, ökosüsteemide kaitsmiseks ja taastamiseks ning ökosüsteemide hea olukorra säilitamiseks järgmiselt: 7,5 % mitmeaastase finantsraamistiku iga-aastastest kulutustest bioloogilise mitmekesisuse eesmärkidele 2024. aastal ja 10 % mitmeaastase finantsraamistiku iga-aastastest kulutustest bioloogilise mitmekesisuse eesmärkidele 2026. ja 2027. aastal.

Komisjon jälgib korrapäraselt nende kulutuste taset, võttes aluseks toetusesaajate poolt korraldusasutusele deklareeritud rahastamiskõlblikud kogukulud ja liikmesriigi esitatud andmed. Kui järelevalve käigus selgub, et üldise eesmärgi saavutamiseks ei ole tehtud piisavalt edusamme, teeb komisjon liikmesriikidega iga-aastasel läbivaatamiskoosolekul aktiivselt koostööd, et võtta parandusmeetmeid, sealhulgas muuta programmi.“

Komisjoni ja nõukogu avaldus nende võetud kohustuse kohta püüda vältida püügitegevuse katkemist säästva kalapüügi partnerluslepingute raames

„Nõukogu ja komisjon püüavad jätkuvalt vältida püügitegevuse katkemist säästva kalapüügi partnerluslepingute raames, püüdes õigeaegselt uuendada säästva kalapüügi partnerluslepinguid ja nende rakendusprotokolle.“

Komisjoni avaldus äärepoolseimate piirkondade laevastike uuendamiseks antava riigiabi kohta

„Komisjon võtab teadmiseks raskused, mis on seni tekkinud riigiabi andmisel äärepoolseimate piirkondade laevastike uuendamiseks. Kõnealuste piirkondade säästvat arengut silmas pidades püüab komisjon aidata liikmesriikidel parandada teadusandmete kogumist, mis on vajalikud riigiabi suunistes sätestatud abikõlblikkuse tingimuste täitmiseks,

et hõlbustada äärepoolseimate piirkondade kalandus- ja vesiviljelussektorile antava riigiabi kontrollimise suuniste kohaldamist.“

Komisjoni avaldus olemasolevate kontrollivahendite ajakohastamise ja uute seiretehnoloogiate kasutamise kohta

„Komisjon on nõustunud, et laeval tehtavad investeeringud, mis on seotud kalanduskontrolli ja nõuete täitmise tagamisega, on rahastamiskõlblikud, olenemata sellest, kas need on kohustuslikud või mitte, ning seda kõigi liidu kalalaevade puhul. Komisjon leiab, et need investeeringud võimaldavad liikmesriikidel täielikult ära kasutada EMKVFis kontrolliks ja jõustamiseks kättesaadavaid rahalisi vahendeid, täita kontrollimäärusest ja ühise kalanduspoliitika muudest eeskirjadest tulenevaid kohustusi ning oluliselt edendada nõuete järgimise kultuuri kalandussektoris.

Lisaks eeldab komisjon, et kontrollimääruse käimasoleva läbivaatamise kontekstis toetavad Euroopa Parlament ja nõukogu komisjoni kavandatud olemasolevate kontrollivahendite ajakohastamist ja uute tehnoloogiate kasutamist. See tähendab eelkõige arukate lahenduste kasutuselevõtmist väikesemahulise kalapüügi tegelevate laevade seireks ja püügiaruannete esitamiseks, mootorivõimsuse pideva seire süsteemide paigaldamist, üleminekut täielikult digiteeritud jälgitavussüsteemidele, mis hõlmavad kõiki kalandustooteid (värsked, külmutatud ja töödeldud), ning kohustuslike elektrooniliste kaugseiresüsteemide kasutuselevõtmist kalalaevade pardal riskianalüüsi põhjal, mis on ainus tõhus vahend, millega kontrollida lossimiskohustuse kohaldamist ning tundlike liikide kaaspüüki ja vette tagasi laskmist.“